

[Knud Lind]

fremført mod lokalnævnene, har man også nedvurderet de folkevalgte og deres arbejde og det demokratiske lokale selvstyre.

Forslagets punkt 3 er en direkte følge af nogle uromageres kaotiske virksomhed på Nørrebro i forbindelse med »Byggeren«. Jeg vil derfor spørge justitsministeren, om vi nu kan få arbejdsro for lokalnævnene. Jeg mener ikke, at lokalnævnene som institution i længden kan bære den uro og den megen omskiftelighed, der har været.

I § 115 a, altså det gamle stk. 5, står der:

»Nævnet skal virke for, at der gives befolkningen i kredsen oplysning om politiets virksomhed.«

Spørgsmålet er så, om det gælder klagesager, der er en lille del af politiets virksomhed. Jeg vil derfor spørge justitsministeren, om han vil være villig til lidt mere åbenhed for så vidt angår lokalnævnenes afgørelser. Jeg tror, det vil styrke lokalnævnene med en større principiel åbenhed om de sager, der er afgjort i lokalnævnene. Det er jo således, at de sager, som måske behandles i et lukket forum og ikke kommer til offentlighedens kendskab, meget let får et fordækt skær. Det har de samfundsomstyrtende kræfter gjort brug af ved ligesom at antyde, at der skulle have været en sammenspisthed mellem de folkevalgte og politiet, hvad jeg bestemt ikke tror der har været.

Det andet spørgsmål, jeg har til justitsministeren, vedrører den beneficerede advokat. I bilag nr. 17 til lovforslag nr. L 133 skriver man som svar på et spørgsmål om, hvorvidt advokaten først kan optræde i lokalnævnet og dernæst som advokat for en af klagerne, f. eks. en politimand:

»Såfremt straffesagen udspringer af de omstændigheder, der har givet anledning til klagen, bør advokaten efter justitsministeriets opfattelse gøre sin klient opmærksom på, at han har behandlet sagen som medlem af lokalnævnet, således at klienten får lejlighed til at anmode om at få beskikket en anden forvarer.«

Det er det, man mener der bør gøres. Man siger derudover: »Der kan i øvrigt henvises til reglerne for god advokatskik og kollegialitet, hvorefter en advokat ikke må undlade at give sin mandant oplysning om forhold, der kan give rimelig grund til tvivl om hans evne til uhildet at varetage mandantens interesser,

eller give urigtige oplysninger i så henseende.«

Det var spørgsmålet om, hvad den advokat burde gøre. Men spørgsmålet er, om man eventuelt i ministerens cirkulære – det er jo ministeren, der bestemmer for så vidt angår den nærmere udredning af disse sager – kan tilkendegive, at den pågældende advokat ikke kan optræde som en af parternes advokat i en senere retssag.

Jeg vil til slut sige, at fremskridtspartiet har valgt at støtte socialdemokratiet i de spørgsmål, hvor vi synes der er rimelighed i forslagene. Vi vil ikke som venstre og de konservative sætte os hen i en krog og surmule, men vil se på de konkrete sager og støtte dem, hvis der er noget i dem, der trækker i den rigtige retning, og derfor vil vi stemme ja til lovforslaget som helhed.

Ebba Strange (SF):

Jeg sagde under andenbehandlingen af dette lovforslag på SFs vegne, at vi syntes, forslaget var kommet til at se lidt bedre ud, efter at justitsministerens ændringsforslag var blevet vedtaget. Det ville være blevet endnu bedre, hvis også SFs forslag var blevet vedtaget.

Ved denne endelige tredje behandling vil SF derfor undlade at stemme til forslaget. Vi ville have stemt imod det, hvis det ikke var blevet ændret undervejs.

Når vi vil undlade at stemme og ikke vil stemme for de små forbedringer, det indeholder, er det, fordi vi gerne vil pointere, at vi stadig væk synes, det er grundlæggende forkert at have et nævn, der behandler klager over politiet, hvor politiet selv har en afgørende indflydelse.

Det er ikke, som hr. Knud Lind gentagne gange har sagt, fordi vi ønsker at drive hetz mod politiet eller mod de folkevalgte, der sidder i lokalnævnene, men alene, fordi vi mener, det tjener befolkningens retssikkerhed bedst. Ved at undlade at stemme til det endelige forslag har vi også tilkendegivet, at det, vi ønsker – og vi ønsker, det skal ske snart – er, at vi får en lov, der ligger på linje med de tanker, som man har givet udtryk for fra Dansk Retspolitisk Forenings side, og som vil ophæve den retsusikkerhed, der ligger i, at politiet selv behandler klager over politiet.